

במת' ארץ והאכלתיך נחלת יעקב

אביך כי פ' יהוה דבר :

אגודת חברים של ררכז יהוד של איסט ברכז'וויק איסט ברכז'וויק גו גורי

הפטורה ליום כפור

מנוחות

יוונה
Shomrei Torah Men's Club
וינוין, ניו גריי

וינוינה, New Jersey
אגודת חברים שומוי תורה

ויהי דבר יהוה אל-יונה בז'-
אמתי לאמור: קום לך אל-נינוח
העיר הגדולה וקרא עליה כי-
עלתה רעtam לפני: ויקם יוננה
לברך תריששה מ לפני יהוה וירד
יפנו וימצא אניה באה תריש ויתן
שכלה וירד בה לבוא עמורם-
תריששה מ לפני יהוה: ויהוה העיל
רוח-גדולה אל-הימים ויהי סער-גדול
בימים והאניה חשבה להשבר: ויראו
המלחים ויזעקו איש אל-אליהו
ויטלו את-הכלים אשר באניה אל-
הימים להקל מעלהם וyonah ירד אל-
ירכתי הספינה וישכב וירדם: ויקרב
אליו רב החבל ויאמר לו מה-לך
נדדים קום קרא אל-אליהו אול'
יתעתשת האלים לנו ולא נאבד;
ויאמרו איש אל-רעהו לנו ונפילה
גוזלות ונדיעה בשלמי הרעה הזאת
לנו ויפלו גוזלות ויפל הגוזל על-
yonah: ויאמרו אליו הגדה-נא לנו
באשר למי-הרעה הזאת לנו מה-
מולאכתר ומאיין תבוא מה ארץ
ואי-מה עם אתה: ויאמר אליהם
עברי אני ואת-יהוה אל-השמי השמים
אני ירא אשר-עשה את-הימים ואת-

היבשה: ויראו האנשים יר-ארה
גדולה ויאמרו אליו מר-זאת
עשית כי-ידעו האנשים כי-מלפני
יהוה הוּא ברח כי הגז לחים:
ויאמרו אליו מה-נעשה לך וישתק
הימים מעליינו כי הים הולך וסעך:
ויאמר אלהים שאוני והטי-לני
אל-הימים וישתק הימים מעלייכם כי
יודע אני כי בשל הسعر הגדול
זה עלייכם: ויחתרו האנשים להשיב
אל-היבשה ולא יכול כי הים הולך
וסעך עליהם: ויראו אלהים
ויאמרו أنها יהוה אל-נא נאבדה
בנפש האיש הזה ואל-תתן עליינו
days נק'יא כי אתה יהוה כאשר
חפצת עשית: וישאו את-yonah ויטלו
אל-הימים ויעמוד הים מזעפו: ויראו
האנשים יראה גדולה את-יהוה
ויזבח-זבח ליהוה וידרו נדרים;
וימן יהוה בגודול לבלו את-yonah
ויהי יוננה במעי הגש שלשה ימים
ושלשלה לילות: ויתפלל יוננה אל-
יהוה אלהיו ממני רגנה: ויאמר
ה' ראתי מצרה לי אל-יהוה וענני
mobetn שאל שועתי שמעת קול;
ותשלי-כני מצולה בכלב ימים ונחר
יסכני כל-משבריך וגליך עלי עברו;
ואני אמרת נגרשת מנגד עיניך אך
אוסף להבית אל-היכל קד-שר:
אף-פוני מים עד-נפש תהום יסכני
סוף חbos לשראש: לקצבי הרים
ירדתי הארץ ברוחה בעדי לעולם
וتعل משחת תי יהוה אלהי;
בהתעטף עלי נפשי את-יהוה זכרת;
ותבוא אליך תפלהי אל-היכל קדשו;

אך אף ים ורב חסד ונחם על-
הרעה: ועתה יהוה קח נא הארץ;
נפשי ממעני כי טוב מושׁת' מorth';
ויאמר יהוה מהיטב חרה לך: ויצא
יונה מן העיר וישב מוקדם לעיר
ויעש לו שם ספה וישב תחתיה
בכל עד אשר יראה מה-ירח-ירח
בעיר: ימן יהוה אללים קיקון ועל
מעל ליזנה להיזות צל עלה-ראשו
להציל לו מרעתו וישמה יונה על-
הkickoon שמחה גודולו: ימן
האללים תולעת בעלות השחר
למחרת ותר את הקיקון ויבש:
ויהי כורת המשמש ימן אללים
ריח קדים חרישית ותר המשמש על-
ראש יונה ויתעלף וישאל אתنفسו
למות ויאמר טוב מות מות: ויאמר
אללים אל-יונה מהיטב חרה לך
על-הkickoon ויאמר מהיטב חרה לך
עד מות: ויאמר יהוה אתה חסת
על-הkickoon אשר לא-עמלת בו
ולא גдалתו שפנ-לייה היה ובן-
לילה אבד: ונאני לא אחיס על-
יונה העיר גודולה אשר יש-פה
הרבה משתחים-עשרה רבו אנשים
אשר לא-ידע בין-ימינו לשמאלו
ובכמה רבה:

מי-אל כמוך נשא עוז ו עבר
על-פשע-לשארית נחלתו לא-
החזק לעד אף כי-חפץ חסד
הוא: ישוב ירחמוני יכש עונתינו
ותשליך במלחות ים כל-חטאיהם
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר-נסבעת לאבותינו מימי קדם:

מושברים הבלתי-ושא חסדים יעצבו:
ואני בקהל תודה אובה הילך אשר
נדרת אלמנה ישועתה ליהוה:
ויאמר יהוה לדג ויקא את-יונה אל-
היבשה: ויהי דבר יהוה אל-יונה
שנית לאמור: קום לך אל-ניינוע-
העיר גודולה יקרה אליו הארץ;
הקריה אשר אנכי דבר אלקיך:
ויקם יונה וילך אל-ניינוע כדבר
יהוה נינוע היהת עיר גודולה
לאלים מהלך שלשות ימים: ייחל
יונה לבוא בעיר מהלך يوم אחד
ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום
וניינה נהפכת: ויאמינו אנשי נינוע
באללים ויקראו-צום וילכשו שקים
מגדולים ועד-קטנים: וגע הדבר אל-
מלך נינוע ויקם מכסאו ויעבר
אדרכו מעלייו ויכס שוק ושב על-
האפר: ויעזק ויאמר בנינה מיטעם
המלך וגදליו לאמר האדם והבמה
הבקר והצאן אל-יטעם מאותה אל-
ירעו ומים אל-ישתו: ויתפסו שקים
האדם והבמה ויקראו אל-אללים
בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה
וינזח חמס אשר בכליהם: מי-יודע
ישוב ונחם האלים ושב מוחرون אף
ולא נאבד: וירא האלים הארץ
מעשייהם כי-שבו מדרך הרעה
וינחים האלים על-הרעה אשר-דרכם
לעשות-להם ולא עשה: וירע
אל-יונה רעה גודולה ויחר לך:
ויתפלל אל-יהוה ויאמר אעה יהוה
הלו-אייה דברי עד-היומי על-אדמתי
על-כן קדמתי לברכך פרשישה כי
ידעתי כי אתה אל-חנון ורחום